BOdG ruimtelijk advies

RUIMTELIJKE ONDERBOUWING
URBAN SPORTSPARK HOOGVLIET

22 januari 2016

RUIMTELIJKE ONDERBOUWING

URBAN SPORTSPARK HOOGVLIET

Datum	22 januari 2016
In opdracht van	Gemeente Rotterdam

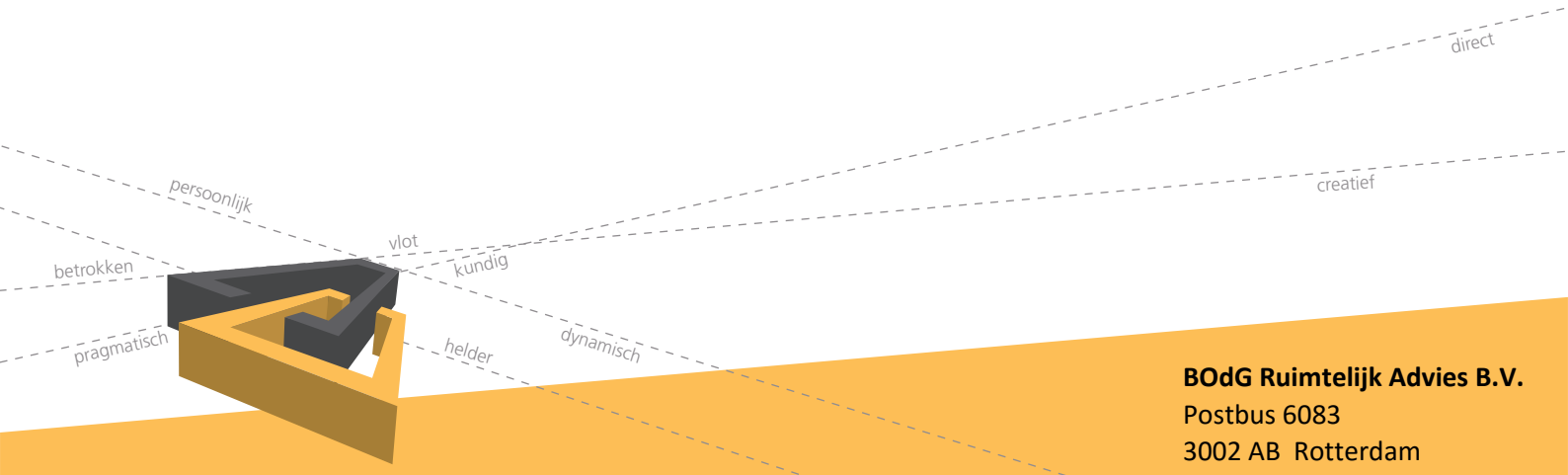

BOdG Ruimtelijk Advies B.V.
Postbus 6083
3002 AB Rotterdam
www.BOdG.nl

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING 7

1.1 Aanleiding 7
1.2 Ligging en begrenzing 7
1.3 Vigerend bestemmingsplan 8
1.4 Procedure 8

2. BELEIDSKADER 9

2.1 Nationaal beleid 9
2.2 Provinciaal beleid 10
2.3 Gemeentelijk beleid 10

3. BESCHRIJVING VAN HET PROJECT 13

3.1 Bestaande situatie 13
3.2 Projectbeschrijving 14

4. TOETSING AAN OMGEVINGSASPECTEN 17

4.1 Water 17
4.2 Milieuzonering 18
4.3 Geluid 19
4.4 Luchtkwaliteit 19
4.5 Externe veiligheid 20
4.6 Bodem 22
4.7 Archeologie 22
4.8 Flora en fauna 23
4.9 Duurzaamheid 24
4.10 Milieueffectrapportage 24

5. UITVOERBAARHEID 27

5.1 Financiële uitvoerbaarheid 27
5.2 Vooroverleg ex artikel 27

6. CONCLUSIE 29

BIJLAGE: **Projectkaart**
Milieuonderzoeken (apart bijgevoegd)

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

Het huidige skatepark langs de Aveling in Hoogvliet, direct gelegen achter het voormalige pand van het Einsteincollege aan de Middelweg zuid, is dringend aan vervanging toe. Direct ten zuiden van het skatepark is het urban sports center 010 Trickz gevestigd. Dit centrum biedt in een voormalige gymzaal diverse lessen en workshops in urban sports aan, zoals Freerunning, Calisthenics en Breakdance. 010 Trickz wil echter ook graag buiten les geven. Zodoende is in het kader van CityLab010 het idee gelanceerd om rondom het gebouw een nieuw urban sportspark te realiseren. Dit sportspark zal een openbaar karakter hebben en derhalve niet ten koste gaan van bestaand openbaar gebied.

Realisatie van de beoogde ontwikkeling past niet binnen het ter plaatse geldende bestemmingsplan “Hoogvliet Stadshart”. Om een omgevingsvergunning te kunnen verlenen ten behoeve van de aanleg en het gebruik, is het noodzakelijk om af te wijken van het bestemmingsplan. Dit document dient daartoe als ruimtelijke onderbouwing.

1.2 Ligging en begrenzing

Het urban sportspark is voorzien aan de zuid- en oostzijde van het pand van 010Trickz, dat gesitueerd is aan de Aveling te Hoogvliet. Aan de oostzijde grenst het projectgebied aan het perceel van kerkgebouw ‘De Hoeksteen’ van de gereformeerde kerkgenootschap. De zuidoostgrens wordt grotendeels gevormd door de grens van het perceel Holwinde 3, waarop het gemaal Holwinde is gepositioneerd. De overige gronden in de omgeving van het projectgebied zijn overwegend onbebouwd en in gebruik als groengebied. Ook bevindt zich hier het voormalig schoolgebouw van het Einsteincollege.

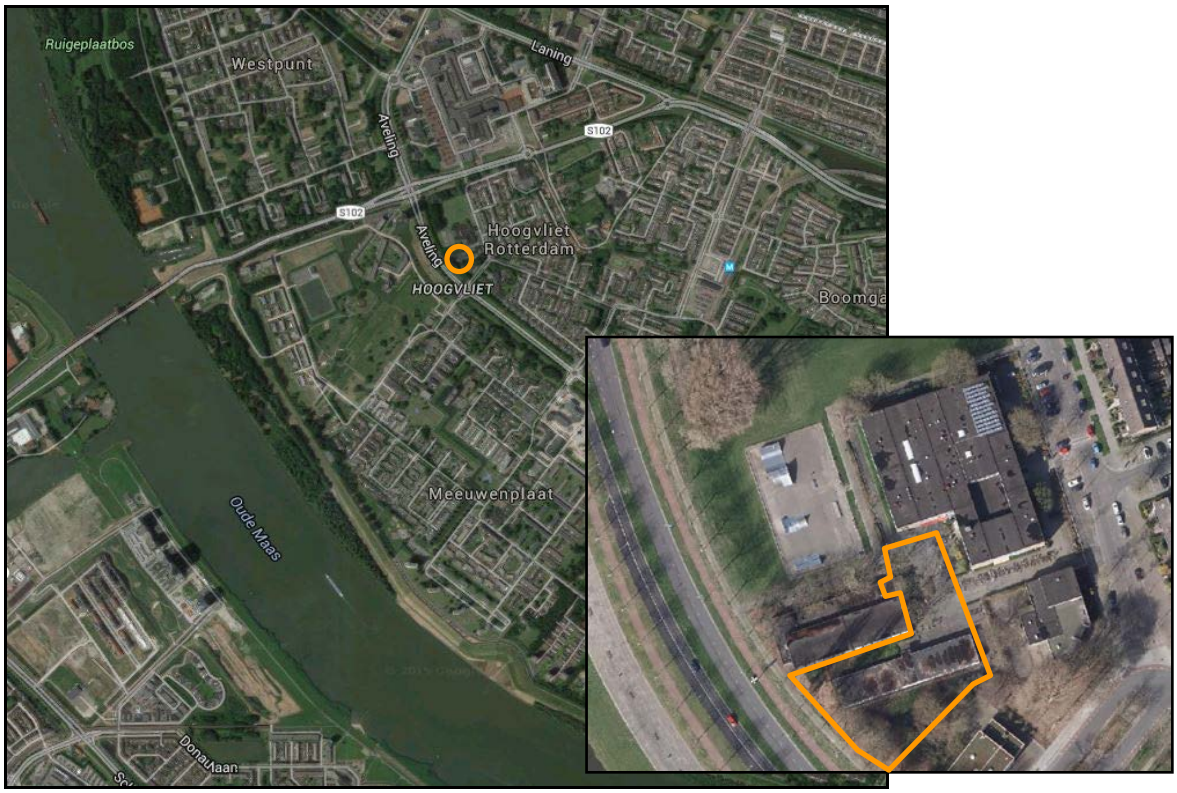

Afbeelding 1: Globale ligging van het projectgebied in Hoogvliet (links) en in de directe omgeving (inzet).

1.3 *Vigerend bestemmingsplan*

Voor het projectgebied geldt het bestemmingsplan "Hoogvliet Stadshart". Dit plan is op 9 juli 2009 vastgesteld door de gemeenteraad en onherroepelijk sinds 12 juli 2010.

Het merendeel van het projectgebied is gelegen binnen de bestemming 'Woondoeleinden II'. Deze gronden zijn bestemd voor (gestapelde) woningen, parkeervoorzieningen, tuinen/erven, ontsluitingswegen en –paden, groen en water. Aan de westzijde van het projectgebied is sprake van een strook die bestemd is als 'Groen'. Deze gronden zijn bestemd voor groenaanleg met bijbehorende voet- en fietspaden, metro/sneltram, leiding(strook), geluidswerende voorzieningen en uitstekende delen aan gebouwen.

Voorts is een dubbelbestemming van kracht, namelijk 'Leiding'. Naast de onderliggende bestemmingen zijn deze gronden tevens bestemd voor een ondergrondse rioolpersleiding met een diameter van maximaal 863,6 mm, alsook voor de bijbehorende bovengrondse voorzieningen.

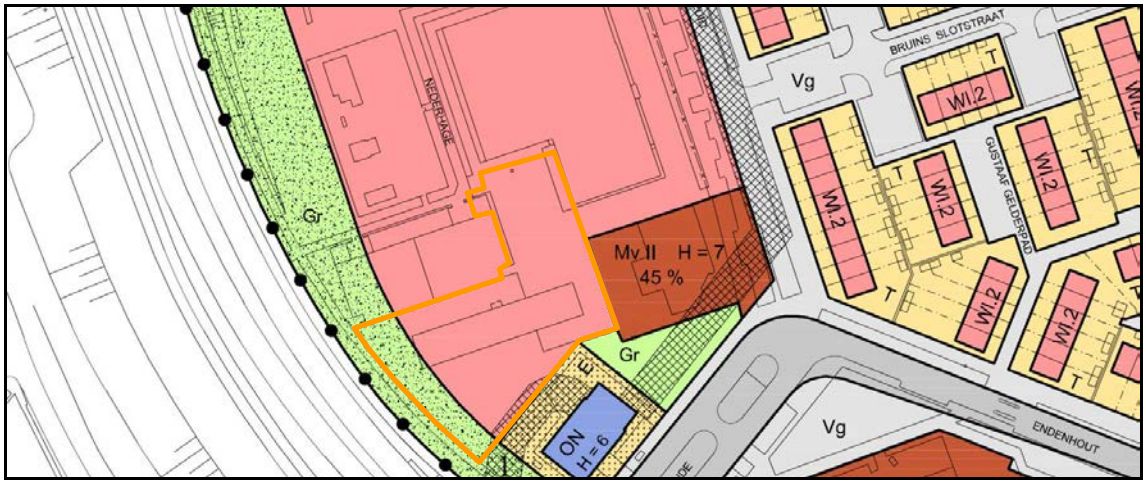

Afbeelding 2: Uitsnede plankaart bestemmingsplan "Hoogvliet Stadshart" (projectgebied oranje omkaderd).

Ter plaatse van het projectgebied staan de geldende bestemmingen uit het bestemmingsplan "Hoogvliet Stadshart" realisatie van sport- en/of speelvoorzieningen niet toe. Het bestemmingsplan bevat ook geen afwijkings- en/of wijzigingsbevoegdheden op grond waarvan het urban sportspark gerealiseerd kan worden.

1.4 *Procedure*

Op 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in werking getreden. Vanaf dat moment worden aanvragen om afwijking van het bestemmingsplan aangemerkt als een aanvraag om een omgevingsvergunning. In deze vergunning zijn de verschillende toestemmingen voor locatie gebonden activiteiten geïntegreerd. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen een 'reguliere' en een 'uitgebreide' procedure.

Voor het hier beoogde project is artikel 2.12, eerste lid sub a, onder 3 van de Wabo van toepassing. Hiervoor geldt de uitgebreide procedure, zoals beschreven in § 3.3 van de Wabo. Ten behoeve van deze procedure is een ruimtelijke onderbouwing noodzakelijk; dit document voorziet hierin. De aanvraag betreft enkel een omgevingsvergunning ten behoeve van de planologische afwijking (gebruik), aangezien voor de te realiseren elementen geen omgevingsvergunning benodigd is in het kader van het 'bouwen'.

2. BELEIDSKADER

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste beleidsstukken aangehaald die betrekking hebben op Rotterdam en in het bijzonder die voor het project.

2.1 Nationaal beleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte 2040 (2012)
Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte 2040 (SVIR) vastgesteld. Deze visie vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Tevens vervangt de visie de ruimtelijke doelen en uitspraken in diverse documenten, zoals de agenda landschap, de agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. De SVIR geeft daarmee een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op Rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw Rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

Door vaststelling van de SVIR geldt voor de ruimtelijke ordening in brede zin dat een aanzienlijk deel van de Rijkstaken is gedecentraliseerd. Alleen voor een beperkt aantal onderwerpen wordt de bevoegdheid om algemene regels te stellen ingezet. Het gaat hierbij om nationale belangen, zoals kustfundament, grote rivieren en primaire waterkeringen, waarvoor kaderstellende uitspraken zijn opgenomen. Deze zijn zodanig geformuleerd, dat ze beperkingen stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau.

Aangezien een structuurvisie geen bindende werking heeft voor andere overheden dan de overheid die de visie heeft vastgesteld, zijn de nationale belangen uit de structuurvisie die juridische borging vragen geborgd in de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Ruimte. Deze AMvB wordt aangeduid als het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en richt zich op doorwerking van nationale belangen in bestemmingsplannen. Daarnaast zorgt de AMvB voor sturing en helderheid van deze belangen vooraf.

Naast de in het Barro opgenomen nationale belangen is sprake van een 'ladder' voor duurzame verstedelijking (gebaseerd op de 'SER-ladder'). Deze is vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ordening. Dit betekent dat voor alle ruimtelijke plannen gekeken moet worden naar de volgende treden:

- is er vraag naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling;
- kan hiervoor bestaand stedelijk gebied of bestaande bebouwing worden hergebruikt;
- indien nieuwbouw nodig is, dan dient gezorgd te worden voor een optimale inpassing en bereikbaarheid.

Conclusie
Realisatie van een urban sportspark heeft geen invloed op één van de onderwerpen van nationaal belang. De ontwikkeling is in overeenstemming met de structuurvisie en het Barro. Ten aanzien van de ladder voor duurzame verstedelijking geldt, dat niet gesproken kan worden van een stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 1.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Hierin wordt een stedelijke ontwikkeling namelijk omschreven als een "ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen". Daarvan is geen sprake, zodat gesteld kan worden dat de voorgenomen ontwikkeling in overeenstemming is met het beleid omtrent duurzame verstedelijking.

2.2 *Provinciaal beleid*

Visie Ruimte en Mobiliteit, Programma's 'Ruimte' en 'Mobiliteit, Verordening ruimte 2014
Als gevolg van grote veranderingen, zoals een veranderende economie, op sommige plaatsen een krimpende bevolking en meer behoefte aan duurzame energievoorzieningen, hebben Provinciale Staten van Zuid-Holland op 9 juli 2014 de Structuurvisie "Ruimte en Mobiliteit" vastgesteld. Ook de Verordening ruimte 2014 en de programma's 'Ruimte' en 'Mobiliteit' maken hier deel van uit. In deze documenten is het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid van de provincie tot aan 2030 vastgelegd, waarbij de programma's een grotere dynamiek kennen dan de visie. De Structuurvisie "Visie op Zuid-Holland" en bijbehorende verordening komen hierdoor te vervallen, net als het provinciaal Verkeers- en vervoerplan en de beleidsnota Vaarwegen en Scheepvaart 2006, het Fietsplan 2008 en de Nota operationalisering openbaar vervoer 2007-2010.

In de structuurvisie wordt het strategisch ruimtelijk beleid verwoord, dat operationeel wordt vertaald in het Programma Ruimte. Het projectgebied wordt hierbij geheel aangemerkt als bestaand stads- en dorpsgebied (BSD). Dit wordt gedefinieerd als 'het bestaand stedenbouwkundig stelsel van bebouwing, met inbegrip van daartoe bouwrijp gemaakte terreinen, ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid (uitgezonderd glastuinbouw), detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal-culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur'. Voor het BSD is één van de speerpunten van het provinciale beleid gericht op het beter benutten van het gebied. Dit krijgt invulling door verdichting, herstructurering en (binnenstedelijk) transformatie. Nieuwe stedelijke ontwikkelingen moeten daarbij primair plaatsvinden binnen het BSD.

De belangrijkste provinciale doelen uit de visie en het programma zijn vastgelegd in de Verordening Ruimte 2014. Zo is in artikel 2.1.1 vastgelegd, dat bij een nieuwe stedelijke ontwikkeling voldaan moet worden aan de ladder voor duurzame verstedelijking.

Conclusie
Met deze ruimtelijke onderbouwing wordt beoogd om binnen het projectgebied een urban sportspark te realiseren. Dit leidt niet tot een nieuw ruimtebeslag, aangezien de gronden in het verleden behoorden tot een onderwijsinstelling. Omdat geen sprake is van een stedelijke ontwikkeling (zie conclusie § 2.1), is een verdere toetsing aan de ladder voor duurzame verstedelijking niet aan de orde. Gesteld wordt dat realisatie van het urban sportspark past binnen het provinciaal beleid.

2.3 *Gemeentelijk beleid*

Stadsvisie Rotterdam 2030
De Stadsvisie Rotterdam 2030 is vastgesteld op 27 november 2007 door de gemeenteraad van Rotterdam. De stadsvisie is een ontwikkelingsstrategie voor de periode tot 2030 en heeft als missie te komen tot een sterke economie en een aantrekkelijke woonstad. Deze missie is uitgewerkt in een aantal kernbeslissingen op het gebied van wonen en economie.

De stadsvisie gaat niet concreet in op de realisatie van een nieuw urban sportspark in Hoogvliet. Wel wordt met betrekking tot Hoogvliet gesteld, dat de ingeslagen weg naar een vraaggerichte herstructureringsstrategie in combinatie met een sterke sociale aanpak gevolgd moet blijven worden. Hoogvliet blijkt prima mogelijkheden te bieden om de populaire groenstedelijke woonmilieus te realiseren, waarbij het stadshart is aangemerkt als een van de

herstructureringsgebieden. Bij een groenstedelijk woonmilieu hoort ook veel openbaar groen, waarbij speelvoorzieningen om de hoek zijn gesitueerd. Daarnaast wordt in de structuurvisie gesteld, dat het basisniveau van sport- en recreatieve voorzieningen in ieder geval op hetzelfde niveau blijft. Hierbij geldt onder andere als speerpunt, dat meer ruimte gecreëerd moet worden voor sport en spel. Daarnaast kan de kwaliteit van de buitenruimte verhoogd worden, door een meer duurzame en eenduidige standaardkwaliteit van de toegepaste materialen en het straatmeubilair.

Sportnota Rotterdam 2010-2016 en het Uitvoeringsprogramma Sport 2015-2016
De stad Rotterdam biedt meer dan genoeg mogelijkheden om te sporten en te bewegen, van recreatief tot topsport. Desondanks sporten de Rotterdammers minder dan de gemiddelde Nederlander. De Sportnota is dan ook ontwikkeld om de stad naar een sportief hoger niveau te tillen én om sport en bewegen structureel te gebruiken als middel om stedelijke opgaven te volbrengen. In samenwerking met partners wordt gezorgd voor een gevarieerd aanbod aan sportvoorzieningen en activiteiten verspreid door de stad. Met het binnenhalen en organiseren van toonaangevende topsport- en multisportevenementen, gecombineerd met side events, wordt daarnaast een breed publiek aangetrokken. In het onderwijs wordt een gezonde leefstijl onder de jeugd gestimuleerd, met name op plekken waar dat het hardst nodig is. De amateursportverenigingen die middenin de samenleving staan worden ondersteund. Daarnaast wordt bijgedragen aan de ontwikkeling van de topsport. Al deze investeringen in de sport verdienen zichzelf sociaal maatschappelijk en economisch terug.

Met het Uitvoeringsprogramma Sport wordt een extra impuls gegeven aan sportdeelname. Een van de doelstellingen van dit programma is het verhogen van de sport- en beweegdeelname onder Rotterdammers. Hierbij is extra aandacht nodig voor de jeugd, ouderen en mensen met een beperking en wordt nadrukkelijk rekening gehouden met de aantrekkelijkheid van het aanbod voor alle Rotterdammers. Naast sportstimulering krijgt het stimuleren van ‘bewegen’ meer aandacht dan voorheen. Belangrijke reden hiervoor is de aanzienlijke stijging in populariteit van het zogenaamde ‘ongeorganiseerde’ sporten en bewegen in de openbare ruimte. Hierbij wordt gedacht aan niet competitieve sporten, zoals wandelen en fietsen, maar ook de minder traditionele sporten, zoals urban sports (freerunnen, bmx, en dergelijke). De stap naar bewegen kan bovendien de eerste stap naar regelmatig sporten zijn. Om een en ander te realiseren is het noodzakelijk dat de sportvoorzieningen van voldoende kwaliteit zijn, zodat hiervan optimaal gebruik gemaakt kan worden.

Conclusie
Realisatie van het voorziene urban sportspark komt neer op vernieuwing en uitbreiding van een bestaand skatepark. Dit sluit aan op de wens om de kwaliteit van de buitenruimte te verhogen en daarnaast past het ook binnen een groenstedelijk woonmilieu. Wat echter nog belangrijker is, is dat het urban sportspark bijdraagt aan de stimulering om meer te gaan bewegen. Realisatie van dit park past dan ook uitstekend binnen de doelstelling van de Rotterdamse sportnota en het daarbij behorende uitvoeringsprogramma.

3. BESCHRIJVING VAN HET PROJECT

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving gegeven van de bestaande situatie, het huidig gebruik van de omgeving en de beoogde nieuwe situatie.

3.1 Bestaande situatie

Het oorspronkelijke dijkdorp Hoogvliet werd tezamen met Pernis in 1934 door Rotterdam geannexeerd. Na de Tweede Wereldoorlog transformeert het dorp in de eerste Nederlandse satellietstad: een nieuwe woonplek voor werknemers in de petrochemie en de Rotterdamse haven. Door deze expansie is vrijwel het gehele oorspronkelijke dorp komen te verdwijnen en ontstond in bijna twintig jaar een stad voor bijna 40.000 inwoners. Bij de bouw van het nieuwe Hoogvliet werd als uitgangspunt het scheiden van functies zoals wonen, werken, verkeer en recreatie gekozen. Het oorspronkelijke model betrof hierbij een 'bloem-model': het stadscentrum vormde het hart met daaromheen de woonwijken als 'blaadjes'. Door een explosie in het havengebied van Pernis veranderden de inzichten met betrekking tot de ruimtelijke inrichting van het havengebied. Dit had als gevolg, dat het oorspronkelijke ontwerp van Hoogvliet werd aangepast. Dit is met name zichtbaar in de ruimtelijke structuur van het centrum: het Middengebied bestaat uit vele kleine buurten met een lage dichtheid en overwegend laagbouw. In de jaren 70 en 80 van de vorige eeuw verpauperden sommige wijken, doordat veel industriearbeiders hun baan verloren. Dit is dan ook de aanleiding geweest voor de grootste herstructurering in Nederland; deze is in 1999 van start gegaan.

Het stadshart van Hoogvliet bestaat uit twee deelgebieden, die sterk in opzet en functie verschillen. Allereerst is daar het in 1962 aangelegde centrum, dat grotendeels bestaat uit het winkelcentrum Hoogvliet (beter bekend als 'de Binnenban'). Daarnaast bevinden zich hier enkele 55+-woningen, de stadswinkel en de bibliotheek. Ook het oudste gebouw van Hoogvliet – de uit 1660 daterende Dorpskerk – is hier te vinden. Het tweede deelgebied betreft het Middengebied, dat overwegend gebouwd is vanaf 1974. Dit gebied kenmerkt zich door veel eengezinswoningen met tuin. Langs de metrolijn bevinden zich enkele gestapelde woningen. Langs de randen (Aveling en Groene Kruisweg) zijn op verspreid liggende locaties nog enkele voorzieningen gesitueerd.

Afbeelding 3: Het stadshart van Hoogvliet met de twee deelgebieden.

Het projectgebied is gelegen aan de westelijke rand van het Middengebied. De gronden behoorden tot het schoolterrein van het Einsteincollege. Met de verhuizing van deze middelbare school naar de Campus Hoogvliet is deze functie komen te vervallen. Het schoolgebouw zal dan ook gesloopt worden. In een van de voormalige gymzalen is het urban sportscenter 010 Trickz gevestigd. Dit centrum biedt diverse lessen en workshops in urban sports aan, zoals Freerunning, Calisthenics en Breakdance. Binnen het projectgebied was ook een noodlokaal gesitueerd (zie onderstaande afbeelding); deze is echter recentelijk gesloopt. Direct ten zuidoosten van het projectgebied bevindt zich het gemaal Holwinde. Aan de oostzijde is het kerkgebouw 'De Hoeksteen' van de gereformeerde kerkgenootschap gesitueerd. De oostgrens wordt grotendeels gevormd door de grens van het perceel Holwinde 3, waarop het gemaal Holwinde staat.

Afbeelding 4: Globale positie van het projectgebied (oranje omkaderd) en de directe omgeving.

3.2 Projectbeschrijving

Aan de noordzijde van de voormalige gymzaal van het Einsteincollege, daar waar nu 010 Trickz is gevestigd, is een skatepark gesitueerd. Dit park is echter dringend aan vervanging toe. In het Uitvoeringsprogramma Sport 2015-2016 wordt gesteld, dat sportvoorzieningen van voldoende kwaliteit moeten zijn, zodat hiervan optimaal gebruik gemaakt kan worden. Daarbij is het volgens dit programma van belang dat Rotterdammers meer gaan bewegen. Hierbij is een belangrijke rol weggelegd voor de zogenaamde 'ongeorganiseerde' sporten in de openbare ruimte (zoals wandelen, fietsen, urban sports).

Door het verdwijnen van het Einsteincollege ontstaat hier de ruimte om aan de oost- en zuidzijde van het pand van 010 Trickz een nieuw urban sportspark te realiseren, als onderdeel van de openbare ruimte. Dit park sluit aan bij de doelstellingen uit het Uitvoeringsprogramma Sport. Het vormt tevens een goede aanvulling op 010 Trickz, die indoor lessen en workshops in urban sports geven. 010 Trickz is namelijk van plan om het park ook te gebruiken voor buitenlessen en workshops, maar ook voor enkele evenementen op het gebied van urban sports.

Het urban sportspark zal bestaan uit diverse obstakels die op het terrein worden geplaatst. Hierbij kan gedacht worden aan ramps en muren in diverse afmetingen, alsook andersoortige obstakels ten behoeve van freerunning en skaten. Op het terrein worden verschillende soorten

verhardingen aangebracht. Zo wordt op het terrein ten zuiden van 010 Trickz een gladde verharding zonder naden aangebracht (bijvoorbeeld glad asfalt, beton). Dit deel van het projectgebied wordt ingericht als skatepark. Op het oostelijk deel van het projectgebied is een freerun-parcours voorzien. Hier wordt het terrein met een 'normale' bestrating verhard, zoals bijvoorbeeld 30/30-tegels of gewoon asfalt. In de zuidoosthoek wordt een klein deel aangelegd met een natuurlijk zachte verharding. Hierbij wordt gedacht aan zand, boomschors en dergelijke. Zowel langs de zuidrand als aan de westzijde van het projectgebied worden grasvelden aangebracht, alwaar zich ook de zitblokken en een fietsenstalling bevinden. Onderstaande afbeelding geeft het urban sportspark schematisch weer. De aanwezige bomen worden hierbij zoveel als mogelijk behouden.

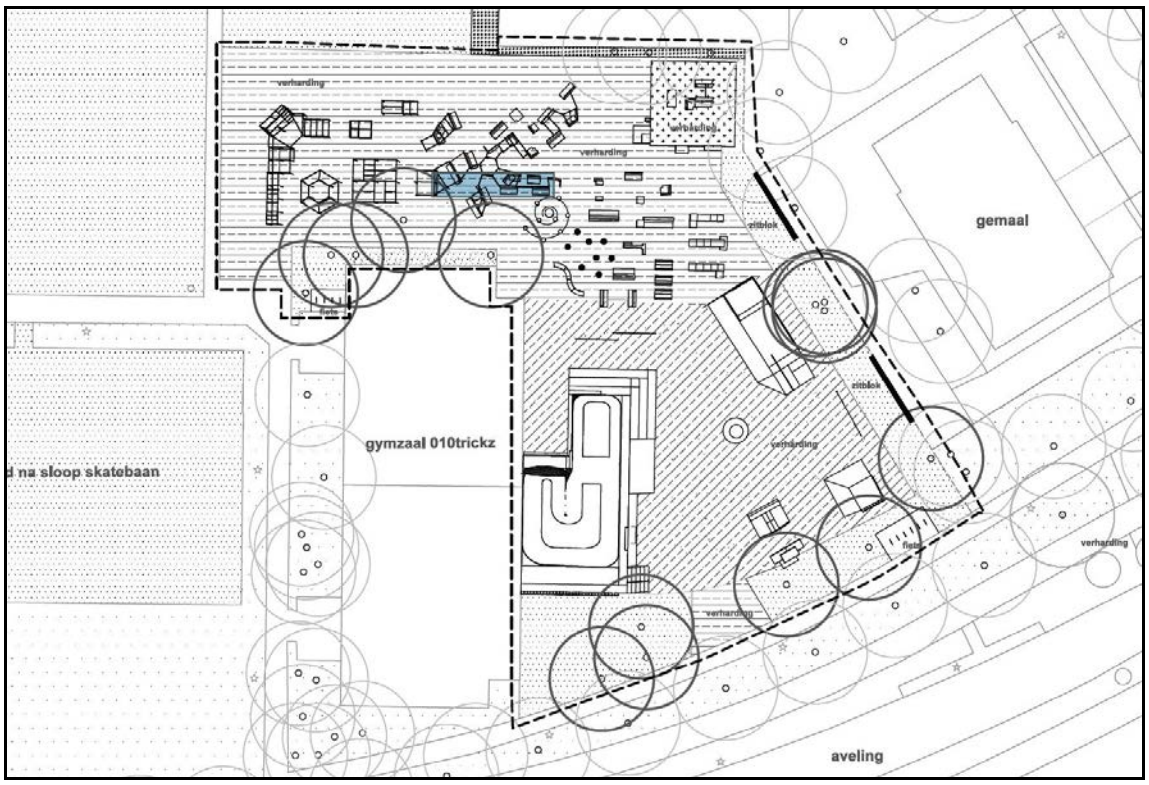

Afbeelding 5: Schematische weergave van het te realiseren urban sportspark.

4. TOETSING AAN OMGEVINGSASPECTEN

In dit hoofdstuk worden de omgevingsaspecten behandeld die binnen de ruimtelijke ordening, en daarmee dus ook voor deze ruimtelijke onderbouwing, van belang zijn. Veel aandacht gaat daarbij uit naar de milieuaspecten, aangezien de beleidsvelden milieu en ruimtelijke ordening de laatste decennia steeds meer naar elkaar toe zijn gegroeid. Het milieubeleid stelt randvoorwaarden aan ruimtelijke ontwikkelingen en is primair bedoeld om een zo optimaal mogelijke leefomgeving te realiseren.

4.1 Water

De watertoets is het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het uitvoeren van een watertoets betrekt de waterbeheerders actief bij ruimtelijke besluitvormingsprocessen en geeft water een duidelijke plek binnen de ruimtelijke ordening. Het projectgebied is gelegen in het beheersgebied van het waterschap Hollandse Delta dat zowel de kwantiteit als de kwaliteit van het oppervlaktewater beheert.

Uitgangspunt bij ruimtelijke ontwikkelingen is dat deze voldoen aan het waterbeleid. Dit is vastgelegd in diverse beleidsdocumenten van Europees (Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) tot gemeentelijk niveau (Waterplan 2). Ook het waterschap heeft zijn eigen beleid; dit is vastgelegd in het Waterbeheerplan 2009-2015. Dit plan maakt duidelijk wat zich de komende tijd gaat afspelen in het beheersgebied, wat de doelen zijn voor de periode 2009-2015, welke strategische keuzes daaraan ten grondslag liggen en wat de financiële consequenties zijn. Dit alles moet leiden tot een duurzaam waterbeheer in een van de dichtst bebouwde, laagst gelegen en meest dynamische delen van de Randstad. Momenteel wordt dit beleidskader herzien (Waterbeheerprogramma 2016-2021). Het ontwerp hiervan is inmiddels beschikbaar. Het programma bestaat uit een statisch en een dynamisch deel. Het statisch deel bevat de doelen die het waterschap wil bereiken, zowel op de lange termijn als voor de planperiode. Het dynamisch deel bevat de maatregelen die nodig zijn om de doelen uit het statisch deel te realiseren. Het plan bevat doelen en maatregelen voor de thema's Calamiteitenzorg, Water en Ruimte, Waterveiligheid, Voldoende Water, Schoon water en Waterketen. Voor het thema water en ruimte is de nadere uitwerking van de deltabeslissing ruimtelijke adaptatie de belangrijkste ontwikkeling. Hierbij wordt uitgegaan van meerlaagse veiligheid: preventie (laag 1), ruimtelijke inrichting (laag 2) en crisisbeheersing (laag 3). Voor Hollandse Delta ligt de nadruk op de eerste laag: een overstroming voorkomen door middel van (primaire) waterkeringen. Voor de tweede laag is als doel geformuleerd dat de ruimtelijke inrichting bijdraagt aan het beperken van de gevolgen van een overstroming.

Deze ruimtelijke onderbouwing is erop gericht om binnen het projectgebied een urban sportspark te realiseren. Dit sportpark wordt gerealiseerd op een voormalig schoolterrein, alwaar ook een noodlokaal heeft gestaan. Het projectgebied was tot voor kort grotendeels verhard. Alleen aan de west- en zuidrand is momenteel sprake van een groenstrook. Deze blijft behouden, waardoor geen sprake is van een toename van het verhard oppervlak. Het treffen van compenserende maatregelen is niet noodzakelijk.

Binnen het projectgebied worden geen gebouwen gerealiseerd. Het hemelwater dat binnen het projectgebied valt kan ter plaatse infiltreren. Daar waar de aangebrachte verharding dat niet toestaat, kan het hemelwater afstromen naar de omliggende groenstroken en aldaar infiltreren. Voor de nieuw op te richten bouwwerken is het van belang om duurzame, niet-

uitloogbare bouwmaterialen toe te passen om diffuse verontreinigingen van water en bodem te voorkomen. Zink, lood, koper en PAK´s-houdende materialen mogen uitsluitend worden toegepast als deze worden voorzien van een coating.

Het projectgebied is niet gelegen op een waterkering of binnen de daarbij behorende beschermingszones. De dichtstbijzijnde waterkering is op ruim 650 meter van het projectgebied gelegen. Het betreft hier een primaire waterkering die gesitueerd is langs de Oude Maas.

4.2 Milieuzonering

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft in haar uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” een handreiking geboden voor het toepassen van milieuzonering in de ruimtelijke planvorming. In de volksmond spreekt men ook wel van “het groene boekje”. De milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe milieubelastende activiteiten (bijv. bedrijven) een passende locatie in de nabijheid van milieugevoelige functies (bijv. woningen) krijgen en dat milieugevoelige functies op een verantwoorde afstand van milieubelastende activiteiten gesitueerd worden.

Milieuzonering beperkt zich tot milieuaspecten met een ruimtelijke dimensie, te weten: geluid, geur, gevaar en stof. Daarnaast is milieuzonering gericht op nieuwe ontwikkelingen. Het is niet bedoeld voor het beoordelen van bestaande situaties waarbij gevestigde milieubelastende activiteiten en milieugevoelige functies op minder dan de richtafstand van elkaar staan. Met de handreiking kan worden bepaald wat de gewenste richtafstand is tussen de woningbouwlocatie en de bedrijven in de omgeving. Dit kan oplopen tot de maximale richtafstand voor bedrijven met milieucategorie 6 en die bedraagt 1.500 meter tot omgevingstype rustige woonwijk. Daarnaast kent de VNG-uitgave ook het omgevingstype 'gemengd gebied'. Het betreft hier een gebied met een variatie aan functies; direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en (kleine) bedrijven. Ook gebieden die in de directe nabijheid van hoofdinfrastructuur liggen behoren ook tot het omgevingstype gemengd gebied. Gezien de aanwezige functiemenging of de ligging nabij drukke wegen kent het gemengd gebied al een hogere milieubelasting. Dat rechtvaardigt het verlagen van de richtafstanden met één stap.

Een urban sportspark wordt niet als separate categorie in de VNG-uitgave benoemd. In deze lijst zijn ook geen vergelijkbare activiteiten opgenomen. Gezien de aard van het urban sportspark wordt gesteld, dat het hier een activiteit betreft die qua uitstraling gelijk valt te scharen met een categorie 2-activiteit. Dit betekent, dat sprake is van een maximale hindercontour van 30 meter. Aangezien de dichtstbijzijnde milieugevoelige objecten (woningen) zijn gelegen op een afstand van 70 meter, leidt realisatie en gebruik van het urban sportspark niet tot aantasting van het woon- en leefklimaat ter plaatse.

Het projectgebied grenst aan de oostzijde aan het perceel van het kerkgebouw ‘De Hoeksteen’ van de gereformeerde kerkgenootschap. Ondanks dat voor het urban sportspark geen geluidsnormen gelden en de betreffende kerk niet als een geluidsgevoelig object wordt aangemerkt, is in het kader van een goede ruimtelijke ordening onderzocht welke geluidsniveaus ter plaatse van het kerkgebouw kunnen optreden. Uit dit onderzoek[1] blijkt, dat het equivalente geluidniveau op de gevel van de kerk maximaal 60 dB(A) bedraagt. Aangezien

[1] Gemeente Rotterdam, Geluidnotitie Skatepark Hoogvliet, november 2015.

de gevelwering van het gebouw zo'n 30 dB(A) betreft, veroorzaken de activiteiten op het urban sportspark een gemiddelde binnenwaarde van 30 dB(A). Het equivalente geluidniveau leidt niet tot verstoring van eventuele aanwezige samenkomsten in het kerkgebouw.

De kans op geluidhinder is echter het grootst bij optredende geluidpieken, die worden veroorzaakt door het schreeuwen van bezoekers van het urban sportspark en het contactgeluid van de skatebaan. Bij de inrichting van het park is hier al zoveel als mogelijk rekening mee gehouden, door de skatebaan zo ver mogelijk van het kerkgebouw af te situeren. Wanneer echter uitgegaan wordt van een worst-case scenario, namelijk dat op de grens van het park door bezoekers hard wordt geschreeuwd, bedraagt het te verwachten binnenniveau in de kerk 45 dB(A). Ter vergelijking: als vanaf het middenterrein hard geschreeuwd wordt, bedraagt dit niveau maximaal 34 dB(A). Gesteld wordt, dat de optredende piekniveaus overwegend lager zullen zijn dan 45 dB(A) en passen daarmee binnen het gestelde kader. Daarnaast is niet de verwachting dat zeer lawaaierig bedrag zich veelvuldig op de uiterste rand van het terrein voordoet. Tevens is het zo, dat in iedere publieke openbare ruimte dergelijke geluidhinderniveaus kunnen optreden.

Op basis van de rekenresultaten wordt gesteld, dat de activiteiten op het urban sportspark naar verwachting niet leidt tot verstoring van eventuele samenkomstactiviteiten in het kerkgebouw. Het is niet noodzakelijk om maatregelen te treffen.

4.3 Geluid

Geluidhinder kan ontstaan door verschillende activiteiten. In de Wet geluidhinder zijn geluidsnormen opgenomen voor wegverkeerslawaai, railverkeerslawaai en industrielawaai. Deze normen geven de hoogst acceptabele geluidsbelasting bij geluidsgevoelige functies zoals woningen. Bij het bepalen van de maximaal toegestane geluidsbelasting maakt de Wet onderscheid tussen bestaande situaties en nieuwe situaties. Nieuwe situaties zijn nieuw te bouwen geluidsgevoelige functies of nieuwe geluidhinder veroorzakende functies.

Een urban sportspark wordt niet aangemerkt als een geluidsgevoelig object. Toetsing aan de grenswaarden uit de Wet geluidhinder is daarom niet noodzakelijk. Zoals in § 4.2 al is aangegeven, leidt het park ook niet tot aantasting van het woon- en leefklimaat ter plaatse van de dichtstbijzijnde (milieugevoelige) objecten. Het aspect 'geluidhinder' vormt geen belemmering voor de realisatie van een gasdruk meet- en regelstation binnen het projectgebied.

4.4 Luchtkwaliteit

Voor een aantal stoffen in de lucht gelden wettelijke grenswaarden, welke zijn vastgelegd in het hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer (de zogenaamde Wet luchtkwaliteit). De normen zijn gesteld ter bescherming van de gezondheid van de mens. De luchtkwaliteit dient in zijn algemeenheid, met uitzondering van de werkplek, bepaald te worden. Het ontstaan van nieuwe knelpunten moet worden voorkomen. De gemeente toetst daartoe nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen expliciet aan de normen uit de Wet luchtkwaliteit. Is de verwachting dat de ontwikkeling zal leiden tot overschrijding van de normen, dan wordt naar een zodanig (technisch en/of planologisch) alternatief gezocht dat wordt voldaan aan de normen.

Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze projecten kunnen zonder toetsing aan de luchtkwaliteitsnormen worden uitgevoerd. Een project draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de grens van 3% van de grenswaarde voor de

jaargemiddelde concentratie fijn stof en stikstofdioxide niet wordt overschreden. In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM.

Een van de uitzonderingscategorieën in de Regeling NIBM betreft een woningbouwproject van maximaal 1.500 woningen bij één ontsluitingsweg. De verkeersaantrekkende werking van een dergelijk project is vele malen groter, dan die van realisatie van een urban sportspark. Een dergelijke inrichting leidt tot ten hoogste enkele extra verkeersbewegingen per dag. Omdat het park verder ook geen PM_{10} en NO_2 genereert, wordt de voorgenomen ontwikkeling als *niet in betekenende* mate beschouwd. Hiermee voldoet het plan aan de Wet luchtkwaliteit en het Rotterdamse luchtkwaliteitsbeleid.

4.5 Externe veiligheid

Binnen het externe veiligheidsbeleid wordt onderscheid gemaakt tussen plaatsgebonden risico en groepsrisico. Het plaatsgebonden risico zegt iets over de theoretische kans op overlijden op een bepaalde plaats voor een persoon die een jaar lang op die plaats zou staan. Hiervoor geldt dat een kans groter dan 1 op de miljoen per jaar (10^{-6}/jaar) onacceptabel wordt geacht.

In tegenstelling tot het plaatsgeboden risico, dat in één getal kan worden uitgedrukt, wordt het groepsrisico door een (grafiek)lijn weergegeven. Naarmate de groep mogelijke slachtoffers groter wordt, moet de kans op zo'n ongeval kleiner zijn. Het invloedsgebied van het groepsrisico bedraagt het 1% letaliteitsgebied. De normen voor het groepsrisico weerspiegelen geen grenswaarde maar een oriënterende waarde. Dit houdt in dat bij de beoordeling van het groepsrisico het lokaal en regionaal bevoegd gezag de mogelijkheid geboden wordt om gemotiveerd van de oriënterende waarde af te wijken.

Op 4 februari 2014 hebben het college van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland en het Rotterdamse college van burgemeester en wethouders de veiligheidscontour 'Botlek-Vondelingenplaat' vastgesteld. Binnen deze contour is ruimte gereserveerd voor risicovolle activiteiten. Dit betekent, dat binnen de veiligheidscontour naast Bevi-inrichtingen uitsluitend kwetsbare objecten aanwezig of geprojecteerd kunnen zijn, voor zover deze een functionele binding hebben met een risicovolle inrichting of met het gebied waarvoor de veiligheidscontour wordt vastgesteld. Het voorziene urban sportspark is gelegen buiten de veiligheidscontour 'Botlek-Vondelingenplaat'. Deze contour vormt dan ook geen belemmering voor de herontwikkeling van het projectgebied.

Naast de aanwezige risicovolle inrichtingen in de Botlek en op Vondelingenplaat, bevinden zich in de directe omgeving van het projectgebied ook nog andere risicobronnen, die geen onderdeel van de eerder genoemde veiligheidscontour uitmaken. Deze bronnen worden hieronder nader toegelicht.

Transportroute door buis

In en om Hoogvliet zijn diverse leidingen gelegen, waardoorheen gevaarlijke stoffen worden getransporteerd. De dichtstbijzijnde leiding is circa 860 meter ten noordwesten van het projectgebied gesitueerd. Het betreft hier een hogedruk aardgasleiding met een diameter van circa 18 inch en een werkdruk van maximaal 66,2 bar. De 10^{-6} plaatsgebonden risicocontour is op de leiding gelegen en de inventarisatie-afstand voor het groepsrisico strekt zich volgens een brief van de Gasunie uit tot op 240 meter van de leiding. Het projectgebied is buiten deze contouren gelegen.

Direct ten ten noorden van de rijksweg A15 is een chloorleiding gelegen. Deze leiding heeft een berekenende 10^{-6} plaatsgebonden risicocontour van 235 meter en een invloedsgebied groepsrisico van zo'n 1.500 meter. Omdat het projectgebied op circa 1.580 meter afstand is gelegen, vormen ook deze contouren geen belemmering. Ook voor de overige leidingen geldt, dat het projectgebied is gelegen buiten de 10^{-6} plaatsgebonden risicocontouren en buiten de inventarisatie-afstand voor het groepsrisico.

Transportroute over weg
Zowel over de rijksweg A15 als over de Groene Kruisweg worden gevaarlijke stoffen getransporteerd. Aangezien de A15 op ruim 1.500 meter van het projectgebied is gelegen en volgens het Besluit transportroutes externe veiligheid op een afstand van 200 meter of meer van een transportroute geen ruimtelijke beperkingen gelden, vormt deze risicobron geen beperking voor realisatie van het urban sportspark.

Uit het geldende bestemmingsplan "Hoogvliet Stadshart" blijkt ten aanzien van de Groene Kruisweg, dat hier geen sprake is van een 10^{-6} plaatsgebonden risicocontour. Het groepsrisico is gelegen onder de oriënterende waarde. De factor ten opzichte van deze waarde is namelijk 0,86. Omdat de herontwikkeling leidt tot een afname van het aantal personen ter plaatse, neemt het groepsrisico door de realisatie van het urban sportspark niet toe.

Transport gevaarlijke stoffen over water
Over de Oude Maas worden gevaarlijke stoffen getransporteerd. In het basisnet Water is deze vaarweg aangewezen als 'zeevaartcorridor met toetsafstand'. De bijbehorende 10^{-6} plaatsgebonden risicocontour komt echter niet over de oeverlijn. Het plasbrandaandachtsgebied strekt zich uit tot 40 meter landinwaarts vanaf de waterlijn. Aangezien het projectgebied op zo'n 760 meter van de Oude Maas ligt, vormen deze contouren geen belemmering.

Op grond van het basisnet Water is wel een groepsrisicoberekening- en verantwoording noodzakelijk. Op basis van het Besluit transportroutes externe veiligheid geldt echter ook voor deze transportroute, dat op een afstand van meer dan 200 meter geen ruimtelijke beperkingen gelden. Aangezien het projectgebied op grotere afstand is gelegen, wordt gesteld dat de realisatie hiervan geen invloed heeft op het groepsrisico. Deze risicobron vormt dus geen beperking voor realisatie van het urban sportspark.

Stationaire inrichting
Uit het geldende bestemmingsplan "Hoogvliet Stadshart" wordt opgemaakt, dat in Hoogvliet geen stationaire risicobronnen zijn gelegen die vallen onder het BEVI. Wel bevinden zich in de omgeving van Hoogvliet enkele inrichtingen die vanuit het oogpunt van externe veiligheid relevant zijn. Het gaat hierbij om Shell Nederland Raffinaderij, Shell Nederland Chemie en een LPG-tankstation aan de Vondelingenweg. Voor de twee laatstgenoemde inrichtingen geldt, dat zowel de 10^{-6} plaatsgebonden risicocontouren als het invloedsgebied zich niet uitstrekken over het projectgebied. Deze bronnen worden dan ook niet verder beschouwd.

Voor Shell Nederland Raffinaderij geldt, dat de bijbehorende 10^{-6} plaatsgebonden risicocontour ook niet over het projectgebied is gelegen. Het invloedsgebied van deze risicobron strekt zich echter uit tot op 2.800 meter. Het projectgebied ligt hier deels binnen.

Conclusie
Op grond van bovenstaande beschouwing wordt geconcludeerd, dat het projectgebied is gelegen binnen het invloedsgebied van de Groene Kruisweg en Shell Nederland Raffinaderij. Dit geldt ook voor het transport van gevaarlijke stoffen over de Oude Maas, al gelden hier op basis van het Besluit transportroutes externe veiligheid geen ruimtelijke beperkingen op een afstand van 200 meter of meer.

Normaliter is ten behoeve van een ruimtelijke ontwikkeling binnen deze invloedsgebieden een nadere verantwoording van het groepsrisico noodzakelijk. Voor realisatie van het urban sportspark wordt dit echter niet noodzakelijk geacht. Immers, het urban sportspark is voorzien op een locatie waar tot voor kort een middelbare school aanwezig was. De herontwikkeling van het project gebied leidt ter plaatse dus tot een lagere persoonsdichtheid. Het groepsrisico neemt daardoor af. Daarnaast zullen de aanwezige bezoekers zeer zelfredzaam zijn en zijn er voldoende vluchtwegen die van deze risicobronnen af leiden. Gesteld wordt, dat het thema 'externe veiligheid' geen belemmering vormt voor de herontwikkeling van het projectgebied.

4.6 Bodem

Het wettelijk kader bij de bepaling van de mate en ernst van bodemverontreiniging wordt gevormd door de Wet bodembescherming (Wbb). Op grond van de mate en omvang van een verontreiniging in grond en/of grondwater wordt bepaald of, conform de Wbb, sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging. Hierop is de principiële noodzaak tot sanering gebaseerd. In de Wbb wordt op basis van risico's voor mens en ecosystemen vervolgens onderscheid gemaakt tussen spoedeisende en niet spoedeisende sanering. Als een sanering spoedeisend is, dient hiermee binnen vier jaar aangevangen te worden. Wanneer geen sprake is van een spoedeisende sanering, kan deze worden uitgesteld totdat op de locatie een herinrichting en/of bestemmingswijziging aan de orde is.

In 2000 is de Bodemkwaliteitskaart Rotterdam opgesteld, waarmee een indicatie wordt gegeven van de mate waarin de bodem in een bepaald gebied is verontreinigd. Uit deze kaart blijkt, dat in het stadshart van Hoogvliet de contactzone (0 tot 1 meter beneden maaiveld) mogelijk licht verontreinigd is. De ondergrond is schoon. Daarnaast is sprake van een geringe kans op puntbronnen.

Uit het bodemloket van de DCMR blijkt daarnaast, dat ten behoeve van de plaatsing van het noodlokaal een bodemonderzoek heeft plaatsgevonden. Uit dit in 2003 uitgevoerde onderzoek blijkt, dat de bovengrond niet is verontreinigd. In de ondergrond is daarentegen een lichte verontreiniging met zink aangetroffen. Het grondwater is licht verontreinigd met xylenen. Gezien de geringe overschrijdingen werd een vervolgonderzoek niet noodzakelijk geacht.

Ten behoeve van realisatie van het urban sportspark zullen mogelijk enkele bodemverstorende activiteiten plaatsvinden. Voorafgaand hieraan wordt een bodemonderzoek uitgevoerd. Indien sprake is van een verontreiniging worden hiertoe passende maatregelen genomen. De bodemkwaliteit vormt geen belemmering voor de voorgenomen herontwikkeling.

4.7 Archeologie

Rotterdam draagt sinds 1960 zorg voor het eigen archeologisch erfgoed en is in het bezit van een door het rijk verleende opgravingsbevoegdheid. Het doel van de Rotterdamse archeologie is: (1) te zorgen voor het behoud van archeologische waarden ter plaatse in de bodem; (2) te zorgen voor de documentatie van archeologische waarden indien behoud ter plaatse niet

mogelijk is; (3) te zorgen dat de resultaten van het archeologisch onderzoek bereikbaar en kenbaar zijn voor derden.

De gemeente Rotterdam bezit een Archeologische Waardenkaart (AWK) en een vastgestelde lijst met Archeologisch Belangrijke Plaatsen (ABP's), die opgenomen zijn in de gemeentelijke archeologieverordening. Genoemde beleidsinstrumenten moeten een tijdige en volwaardige inbreng van archeologische belangen bij ruimtelijke ontwikkelingen waarborgen. Dit instrumentarium sluit aan op en komt mede voort uit het rijksbeleid en het provinciale beleid dat naar aanleiding van het Europese 'Verdrag van Malta' is ontwikkeld.

Uit het geldende bestemmingsplan "Hoogvliet Stadshart" blijkt, dat in en direct rondom het bestemmingsplangebied vrijwel geen archeologisch onderzoek is verricht. Van het aangrenzende gebied rondom Poortugaal is daarentegen het nodige bekend. Talrijke vindplaatsen met bewoningssporen uit de IJzertijd, de Romeinse tijd, Vroege en Late Middeleeuwen zijn hier aangetroffen. Aangezien het Hoogvliet een vergelijkbare bodemkundige gesteldheid heeft als het gebied rond Poortugaal, mogen ook hier resten uit genoemde perioden verwacht worden.

Vanwege deze hoge archeologische verwachtingswaarde, zijn in het bestemmingsplan "Hoogvliet Stadshart" enkele archeologiebestemmingen opgenomen. Het projectgebied is gelegen in een zone, alwaar een vergunningvereiste geldt voor bouw- en graafwerkzaamheden met een oppervlak groter dan 200 m^2 *en* die dieper reiken dan 1,5 meter beneden NAP. Omdat aan deze grenswaarden niet wordt voldaan, is voor de ontwikkeling van het urban sportspark geen archeologisch onderzoek benodigd.

4.8 Flora en fauna

De Nederlandse natuurbescherming kent twee aspecten, te weten gebieds- en soortbescherming.

Gebiedsbescherming

Eén van de belangrijkste kaders voor gebiedsbescherming wordt gevormd door de Natuurbeschermingswet. Deze wet regelt de bescherming van gebieden als de speciale beschermingszones volgens de Vogel- en Habitatrichtlijn en de beschermde natuur- en staatsnatuurmonumenten. Daarnaast bestaan gebieden deeluitmakende van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), welke op een andere wijze beschermd worden.

Het projectgebied vormt geen onderdeel van een natuur- of groengebied met een beschermde status, zoals Natura 2000. Het plangebied maakt ook geen deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en is niet aangemerkt als weidevogelgebied. Deze natuurgebieden liggen op grote afstand van het plangebied en worden niet beïnvloed door de beoogde ontwikkeling. De bestaande bebouwing en wegen vormen namelijk een (reeds verstorende) buffer. Nader onderzoek is daarom niet aan de orde.

Soortbescherming

Soortbescherming vindt zijn wettelijk kader in de Flora- en faunawet; deze wet beschermt de in deze wet aangemerkte soorten planten en dieren, ongeacht waar deze zich bevinden. Om de instandhouding van de beschermde soorten te waarborgen moeten negatieve effecten op de instandhouding worden voorkomen.

Het projectgebied was tot voor kort in gebruik als schoolplein en daardoor grotendeels verhard. Tevens was een noodlokaal aanwezig, dat recentelijk is geamoveerd. Vanwege dit gebruik en de afwezigheid van groenstructuren worden in dit deel van het projectgebied geen strikt beschermde dier- en plantensoorten verwacht.

Aan de zuid- en westzijde van het projectgebied is een groenstrook aanwezig. Naar verwachting zijn ook hier geen strikt beschermde soorten aanwezig, al kan de aanwezige beplanting als broedplaats voor vogels dienen. Door de werkzaamheden buiten het broedseizoen uit te voeren, vindt geen overtreding van de Flora- en faunawet plaats. In de omgeving van het projectgebied zijn ook diverse vleermuizen waargenomen. Het projectgebied kan hierbij dienst doen als foerageergebied. Omdat voldoende alternatieve locaties in de omgeving aanwezig zijn, betreft het geen essentieel foerageergebied. Mogelijk worden de aanwezige bomen aan de zijde van de Aveling hierbij gebruikt als vliegroute. Deze blijven echter behouden. Realisatie van het urban sportspark leidt niet tot negatieve effecten op de instandhouding van vleermuizen.

4.9 Duurzaamheid

Duurzaamheid is onder andere zodanig bouwen, renoveren en beheren dat, gedurende de hele kringloop van het bouwwerk en de gebouwde omgeving, het milieu en de menselijke gezondheid zo min mogelijk negatieve effecten ondervinden. Het begrip duurzaamheid speelt op verschillende schaalniveaus een rol, zowel op het niveau van de stad, de wijk als het gebouw. Rotterdam heeft een ambitieus klimaatprogramma vastgesteld. Om een bijdrage te kunnen leveren aan het klimaatprogramma van Rotterdam moet bij het ontwerp van gebouwen rekening worden gehouden met duurzaam bouwen-principes en de energieprestatie-eisen.

Rotterdam streeft daarnaast naar een goede balans tussen sociale (people), ecologische (planet) en economische (profit) belangen bij het nemen van beslissingen en het uitvoeren van activiteiten. De stad streeft hierbij om als Rotterdam het inspirerende voorbeeld te zijn voor andere deltasteden in de wereld die de duurzaamheidstransitie doormaken. Daarbij is het zogenaamde Programma Duurzaam 2015-2018 opgesteld, waarin drie overlappende ambities zijn opgenomen:

- ambitie 1: groene, gezonde en toekomstbestendige stad;
- ambitie 2: schonere energie tegen lagere kosten;
- ambitie 3: sterke en innovatieve economie.

Met dit Programma Duurzaam wordt voor de periode 2015 – 2018 verder gegaan op de ingeslagen weg en wordt verder ingezet op innovatie en het experiment.

De ontwikkeling van een urban sportspark draagt bij aan ambitie 1, aangezien met deze voorziening getracht wordt om meer Rotterdammers aan het bewegen te krijgen. Dit leidt tot vitalere en gezondere mensen.

4.10 Milieueffectrapportage

Milieueffectrapportage (m.e.r.) is geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) en in het Besluit m.e.r. In artikel 7.2 Wm wordt de m.e.r.-(beoordelings)plicht gekoppeld aan bepaalde in het Besluit m.e.r. opgenomen plannen en besluiten die verbonden zijn aan de eveneens in het Besluit m.e.r. weergegeven activiteiten. Het Besluit m.e.r. bevat hiertoe bijlagen waaronder de C- en D- lijst. Door middel van deze lijsten kan bij het opstellen van een ruimtelijk plan worden beoordeeld of het plan een ontwikkeling omvat die een m.e.r.-(beoordelings)plicht kent. Bij een m.e.r.-plicht dient een milieueffectrapportage gemaakt te

worden en bij een m.e.r.-beoordelingsplicht dient een afweging te worden gemaakt door het bevoegd gezag of een m.e.r. opgestart zal worden.

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r. ingrijpend gewijzigd. Een belangrijke wijziging is dat de drempelwaarden in kolom 2 van de D- lijst behorende bij het Besluit m.e.r. indicatief zijn geworden. Zodoende dient ook voor onder de drempelwaarde blijvende activiteiten een m.e.r.- beoordelingsprocedure te worden doorlopen, indien op grond van de selectiecriteria als opgenomen in bijlage III bij de m.e.r. richtlijn niet kan worden uitgesloten dat de activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben.

Voor deze ruimtelijke onderbouwing is gekeken naar activiteiten die een m.e.r.-(beoordelings)plicht kennen. Hierbij zijn geen activiteiten gevonden die mogelijk m.e.r-(beoordelings)plichtig zijn. Het uitvoeren van een (uitgebreide) m.e.r(-beoordeling) is dus niet noodzakelijk.

5. UITVOERBAARHEID

5.1 Financiële uitvoerbaarheid

In artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is vastgelegd, dat inzicht gegeven moet worden in de (economische) uitvoerbaarheid van een project. Afdeling 6.4 Wro schrijft voor dat een exploitatieplan moet worden vastgesteld voor gronden waarop een bouwplan is voorgenomen. Hiervan kan worden afgeweken wanneer anderszins in de grondexploitatiekosten wordt voorzien, bijvoorbeeld door een anterieure overeenkomst.

De ontwikkeling van een urban sportspark leidt niet tot de oprichting van een aangewezen bouwplan. Er bestaat geen noodzaak om een exploitatieplan vast te stellen. Daarnaast voorziet de gemeente Rotterdam in de kosten van dit project. Gesteld wordt dat het project financieel uitvoerbaar is.

5.2 Vooroverleg ex artikel

Bij de voorbereiding van een ruimtelijk besluit dient overleg plaats te vinden met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke bij het plan in het geding zijn. De ruimtelijke onderbouwing is daartoe toegezonden aan de voor de gemeente Rotterdam vaste overlegpartners. Van de Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond (VRR), het Waterschap Hollandse Delta en het Bureau Oudheidkundig Onderzoek Rotterdam (BOOR) zijn formele reacties ontvangen. Voor geen van hen geldt dat belangen worden geschaad. Op verzoek van het waterschap is wel de tekst ten aanzien van het waterbeheerprogramma iets uitgebreider verwoord. De VRR heeft aangegeven als gemeente zorg te dragen voor een goede voorlichting, zodat aanwezige personen weten hoe te handelen tijdens een calamiteit. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van de campagne “Goed voorbereid zijn, heb je zelf in de hand”.

6. CONCLUSIE

De huidige skatebaan aan de Aveling te Hoogvliet dient dringend vernieuwd te worden. In het Uitvoeringsprogramma Sport 2015-2016 wordt gesteld, dat sportvoorzieningen van voldoende kwaliteit moeten zijn, zodat hiervan optimaal gebruik gemaakt kan worden. Daarbij is het volgens dit programma van belang dat Rotterdammers meer gaan bewegen. Hierbij is een belangrijke rol weggelegd voor de zogenaamde 'ongeorganiseerde' sporten in de openbare ruimte (zoals wandelen, fietsen, urban sports). Met de ontwikkeling van een urban sportspark binnen het projectgebied wordt aan deze doelstellingen tegemoet gekomen.

Uit het beleidshoofdstuk blijkt dat realisatie van dit park tevens in overeenstemming is met de overige genoemde beleidsvelden en wet- en regelgeving van de diverse overheden. Uit de milieuparagraaf blijkt daarnaast, dat van aantasting van de bestaande omgevingskwaliteit geen sprake is.

Na verlening van de omgevingsvergunning, waartoe onderhavig document dient als ruimtelijke onderbouwing, is het toegestaan om binnen het projectgebied het voorziene urban sportspark in gebruik te nemen. Omdat de beoogde sportelementen vergunningsvrij kunnen worden opgericht, is een omgevingsvergunning in het kader van het 'bouwen' niet aan de orde.

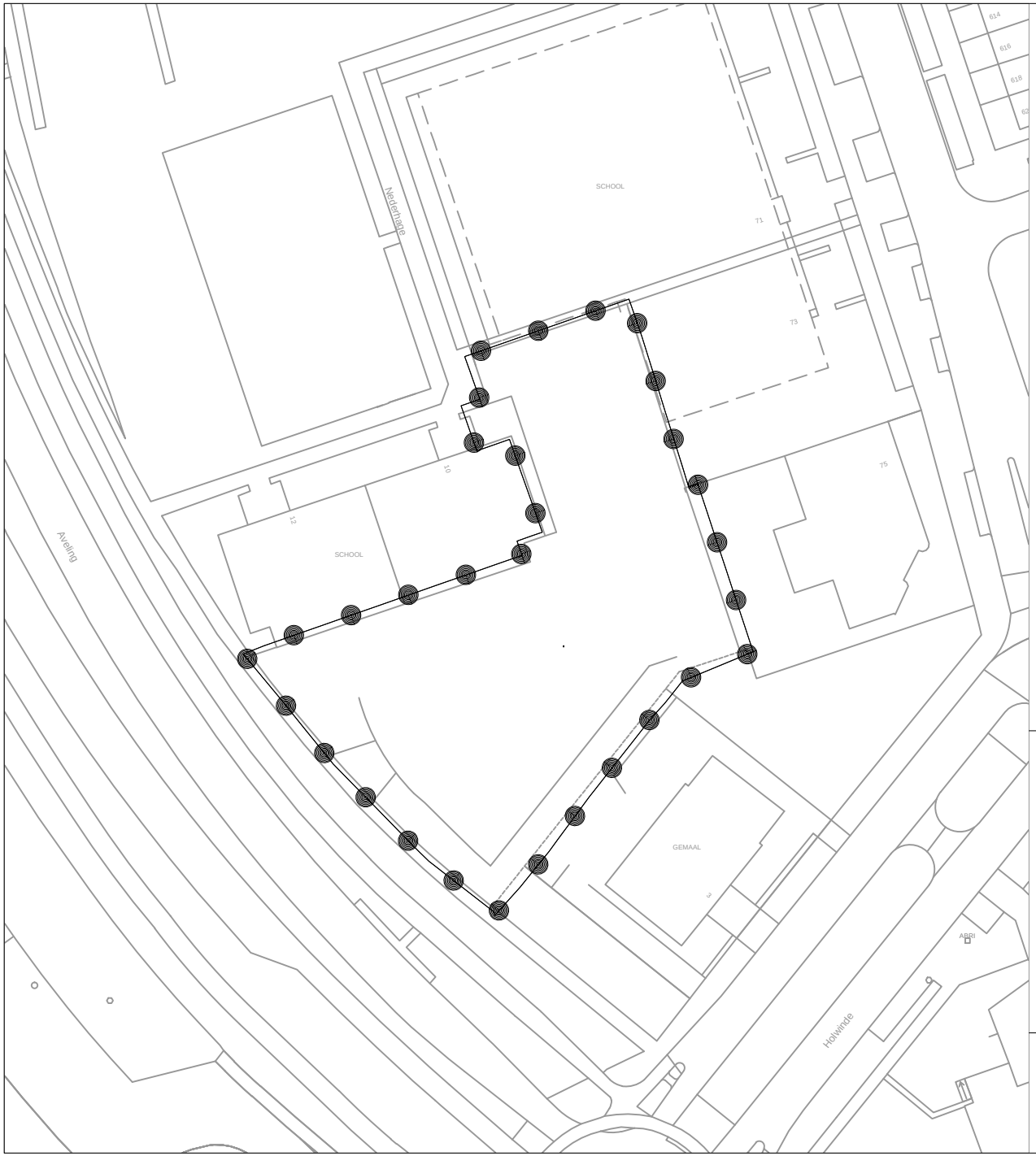

VERKLARING

Projectgebied

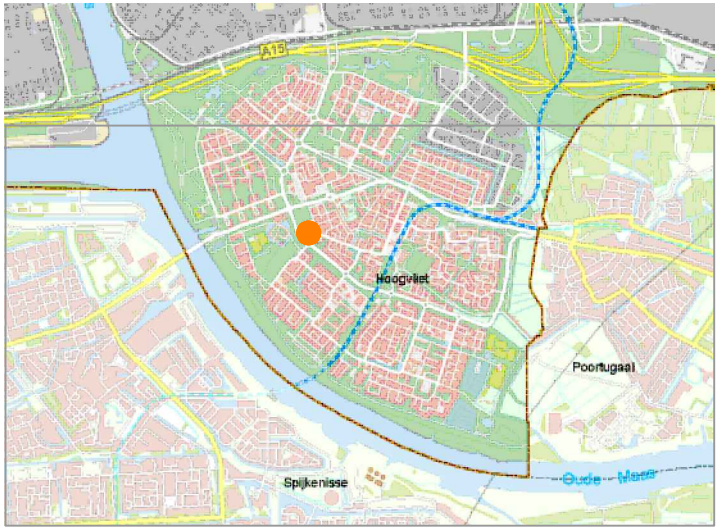

project:
Urban Sportspark Hoogvliet
gemeente:
Rotterdam
fase:
Omgevingsvergunning
opdrachtgever:
gemeente Rotterdam

datum : 22 januari 2016 Identificatienummer:

schaal : 1:1.000 (A4)

BOdG ruimtelijk advies
Postbus 6083
3002 AB Rotterdam
email: info@bodg.nl
tel: 06-48384580